

Kinderen wekken ergernis, maar loven God

Bram de Muynck

Dit materiaal is onderdeel van het compendium christelijk leraarschap dat samengesteld is door het lectoraat Christelijk leraarschap van Driestar hogeschool. Zie ook www.christelijkleraarschap.nl.

Samenvatting	Meditatie over Mattheüs 21:12-17. Volwassenen kunnen zich eraan ergeren als kinderen hun gedrag nadoen. Maar kinderen erkennen in hun naïviteit God, in hun spel maken ze God groot. Met reflectievragen.
Bronvermelding	Muynck, A. de (2011) Kinderen wekken ergernis, maar loven God. In Leren bij de Bron, meditatie voor leraren (pp. 70-71). Uitgeverij Groen – Heerenveen.
Thema *	Leraar
Gebruik **	Hart
Plaatsingsdatum	2011
Gerelateerde artikelen	n.v.t.
Trefwoorden	Mattheüs, ergernis, geloof van kinderen, nadoen

* In het compendium wordt al het materiaal verdeeld over de acht thema's van christelijk leraarschap: *onderwijs, inspiratiebronnen, leraar, leerling, leerstof, didactiek, schoolteam, leidinggevend*.

** Het materiaal kan gebruikt worden als onderbouwing en visievorming (*hoofd*), bezinning en reflectie (*hart*) of biedt concrete handreikingen en voorbeelden (*handen*).

29

Kinderen wekken ergernis, maar loven God

'Hosanna den Zone Davids' (Matth. 21:15b).

Het Hosanna-geroep van de grote mensen klinkt de kinderen nog in de oren. Wat was dat een prachtige stoet met mensen. Ze liepen achter iemand aan op een ezel. Er werd ook veel gepraat. Maar waar dat over ging is hen ontgaan. Wat is blijven hangen doet denken aan de tekst van Psalm 118:26: 'Gezegend zij hij, die daar komt in den Naam des HEEREN!'. Ze spelen het na en roepen iedere keer wat ze gehoord hebben: 'Hosanna den Zone Davids!'

De man op de ezel heeft zojuist op een andere manier de aandacht getrokken. Hij heeft korte metten gemaakt met de kooplui van het tempelplein. Dat zakendoen op deze plaats gaat Jezus te ver. Het huis van Zijn Vader mag niet ont-heiligt worden! Jezus is verschrikkelijk boos geworden. Maar wat wonderlijk! Hij jaagt niet alleen kooplui weg. Hij doet ook heel andere dingen. Iedereen zet grote ogen op. Jezus geneest lammen en blinden. Dat had Hij al eerder gedaan. Maar zelfs nu Hij zo boos is geweest, geneest Hij mensen. Voor gewone mensen niet te begrijpen.

De theologische klasse kan deze ontregeling maar moeilijk verdragen. Opvallend is dat de overpriesters en de schriftgeleerden hier niet tegen Jezus beginnen over de verstoring van de markt. Ook hebben ze het niet over de genezingen, althans dat lezen we hier niet. Elders gebeurt dit wel. Ze willen Jezus zelfs doden, omdat Hij op sabbat geneest. Hier ergeren ze zich aan het geroep van de kinderen. Hoe kan toegestaan worden dat kinderen 'Hosanna' roepen over een gewoon mens?

Kinderen doen het gedrag van volwassenen na. Volwassenen kunnen dat soms niet verdragen. En zeker niet wanneer een ernstig theologisch vraagstuk in het geding is. Het gaat om de Zoon van God. En als kinderen het wagen Hem te erkennen worden ze boos. Dat gaat zomaar niet! Ze uiten hun frustratie richting de kinderen.

Dit herinnert aan Psalm 8. Daar gaat het over de machtigen van deze wereld. Zij kunnen het niet uitstaan dat er glorie geroepen wordt over een God Die Zich ontfermt. De kleine kinderen in hun naïviteit (in Psalm 8 gaat het nog

maar over brabbeltaal van kinderen) erkennen God. Maar de elite heeft niet door dat in de tempel de gerechtigheid van God in het geding is. Hij toort over de ongerechtigheid. Hij ontfermt Zich over de zwakken. Zo'n God erkennen kinderen wel. Zij prijzen Hem in hun spel. Soms maar met flarden van een lied of stukjes van een tekst. Maar toch zingen ze: 'Hosanna, den Zoon Davids.' En volwassenen? Zij kunnen soms genieten van het mooie onschuldige van kinderen. Maar als ze het wat hoger in hun bol krijgen, dan kunnen kinderen lastig zijn. Voor je het weet erger je jezelf aan het eenvoudige, het onschuldige. Volwassenen relativiseren dan het gedrag ten opzichte van wat zij allemaal belangrijk vinden. 'Ach, het is maar spel, het is nog niet echt, het is maar kopieergedrag. Als ze groter zijn, zullen ze zien dat het allemaal niet zo eenvoudig is.' Die ergernis kan vooral ontstaan als volwassenen het zelf moeilijk vinden om te geloven dat Christus de Zoon van David is. Hoe kan een goddelijke Koning Zich nu opofferen voor de zonden van mensen? Hoe kun je van zo iemand zingen: 'Hosanna, den Zoon Davids'? Ook al ben je theologisch behoorlijk onderlegd: dit is toch maar moeilijk gelovig te aanvaarden.

Tegenover het volwassen ongeloof stellen de kinderen zich met hun spel present: 'Hosanna den Zoon Davids.' Zij hebben geen last van volwassen overwegingen. Zij maken God groot in hun spel. Jezus zegt ook tegen ons volwassen onderwijzers: '(...) hebt gij nooit gelezen: Uit den mond der jonge kinderen en der zuigelingen hebt Gij U lof toebereid?' (Matth. 21:16b).

Vragen:

- 1 Wat is de kern van het geding tussen Christus en de overpriesters en farizeeën?
- 2 Herinner je je situaties waarin kinderen godsdienstige taferelen uitspeelen? Hoe leg je dergelijk spelgedrag uit?
- 3 Waar erger je je aan bij kinderen? Misschien herken je de beschreven ergernis niet. Herken je het in dat geval bij anderen?
- 4 Kinderen doen volwassenen na. Dan is de vraag voor volwassenen: wat doe je voor? Wat vind je belangrijk voorbeeldgedrag voor leerkrachten, als het gaat om het loven van God?

Tekstgedeelte: Mattheüs 21:12-17

Liederen om te zingen: Psalm 118:13; *Uit aller mond* 63 (Wie heeft wat ons verkondigd werd geloofd)